deklaratoryjnym, potwierdzaj c w›adczo organu, która mie ci si w kategoriach spraw podlegaj cych zaskar eniu do s du administracyjnego (Grze ków, 2020, s. 158). Tylko na marginesie nale y skonstatowa , e sposób u ycia terminu Œniewa no Ž przez analizowan regulacj narusza regu› konsekwencji terminologicznej wyra on w przepisie § 8 ust. 1 i § 9 zasad techniki prawodawczej. Zgodnie z ni , w ustawie nale y pos›ugiwa si wyra eniami j zykowymi (okre leniami) w ich podstawowym i powszechnie przyj tym znaczeniu, przede wszystkim w takim, które zosta›y u yte w ustawie podstawowej dla danej dziedziny spraw, w szczególno ci w ustawie okre lanej jako ŒkodeksŽ lub ŒprawoŽ. W analizowanej sytuacji zdecydowano si na konstrukcyjnie w tpliwe odst pstwo od podstawowego i powszechnie przyj tego znaczenia poj cia Œniewa no ciŽ post powania u ytego w kodeksie post powania administracyjnego, co nale y rozpatrywa w kategoriach uchybienia wymaganiom porz dku systemowego.

Wskazanych w tpliwo ci interpretacyjnych nie budzi rozwi zanie stanowi ce, e odmowa z›o enia lubowania skutkuje zwolnieniem funkcjonariusza ze s›u by (S›u ba Celno-Skarbowa). Zgodnie z art. 179 ust. 1 pkt 6 ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej zwolnienie ma w takim przypadku obligatoryjny, a nie uznaniowy charakter, tzn. odmowa z›o enia lubowania zobowi zuje w›a ciwego prze›o onego s›u bowego do wydania decyzji administracyjnej rozwi zuj cej z takim funkcjonariuszem stosunek s›u bowy.

W kolejnej sytuacji odmowa z›o enia lubowania skutkuje wyga ni ciem stosunku pracy. W zwi zku z brakiem odr bnych definicji tego poj cia nale y uzna , e jego tre nie odbiega od znaczenia ustalonego na gruncie powszechnego prawa pracy › cz cego wyga ni cie stosunku pracy z zaistnieniem innego ni czynno prawna zdarzenia prawnego, któremu okre lony przepis prawny przypisuje skutek w postaci zako czenia bytu stosunku pracy. W analizowanym przypadku takim zdarzeniem prawnym jest okoliczno odmowy z›o enia lubowania, która wywiera skutek bezpo redni z mocy prawa, prowadz c do samoistnego ustania stosunku pracy. Czynno ci podejmowane przez pracodawc , wynikaj ce ze stanu prawnego powsta›ego z mocy prawa, maj charakter wykonawczy w znaczeniu technicznym.

Odmowa z›o enia lubowania przez s dziego jest równoznaczna ze zrzeczeniem si stanowiska. W uj ciu s›ownikowym s›owo Œzrzec si Ž znaczy tyle, co Œdobrowolnie zrezygnowa z czego Ž, Œodst pi od czego Ž (Szymczak, 1981, s. 1061). Mamy tu do czynienia z norm zawieraj c fikcj prawn , e w rzeczywisto ci nieistniej cy fakt (o wiadczenie woli kandydata nakierowane na wywo›anie skutku prawnego w postaci rezygnacji ze stanowiska) istnieje i wywo›uje okre lone przez prawo skutki. Odmowa z›o enia lubowania jest tu w istocie swoistym zdarzeniem prawnym, które wywiera skutek bezpo redni z mocy prawa, prowadz c do automatycznego przyj cia, e kandydat rezygnuje z obj cia stanowiska.

Pozosta›e przepisy nie reguluj skutków odmowy z›o enia lubowania, co jednak nie oznacza, e takie postpowanie nie jest zagro one adn sankcj . Konsekwencje odmowy dope›nienia tej czynno ci zale od tego, czy odmawiaj cy pozostaje, czy te nie pozostaje w stosunku zatrudnienia z dan jednostk . Odmowa dope›nienia lubowania przez kandydata do pracy uzasadnia odst pienie od nawi zania z nim stosunku zatrudnienia. Natomiast brak zgody na dope›nienie tej czynno ci przez osob pozostaj c w stosunku pracy lub s›u by w danej jednostce (formacji) uzasadnia odmow powierzenia stanowiska (je eli jego obj cie nast puje na mocy czynno ci prawnej podmiotu zatrudniaj cego) lub skutkuje niemo no ci przekszta›cenia ex lege dotychczasowego umownego stosunku pracy w stosunek nominacyjny (z powodu niespe›nienia jednego z ustawowo okre lonych sk›adników uk›adu warunkuj cego mianowanie). Ponadto zachowanie takie powinno by potraktowane jako delikt dyscyplinarny polegaj cy na niewykonaniu obowi zku wynikaj cego z przepisu prawa.

Analizowane przepisy nie reguluj sytuacji, gdy do niez›o enia lubowania dochodzi z przyczyn niezawinionych przez pracownika albo funkcjonariusza. Odnosi si to do takich przypadków, jak usprawiedliwiona nieobecno spowodowana np. chorob lub wyjazdem s›u bowym, wa nym wydarzeniem losowym czy niemo no ci dotarcia do miejsca sk›adania lubowania. Z pewno ci nie mieszcz si one w zakresie znaczeniowym poj cia ŒodmowyŽ z›o enia lubowania, jak równie w kategorii zawinionej bezczynno ci uzasadniaj cej zastosowanie sankcji przewidzianej na takie okoliczno ci. W takim wypadku nale y wezwa pracownika albo funkcjonariusza do z›o enia lubowania w innym ustalonym terminie.

Konkluzje

Systemowy przegl d przepisów dotycz cych instytucji lubowania podmiotów b d cych stronami stosunków s›u bowych wskazuje, e jej funkcjonowanie nie opiera si na jasnych i racjonalnych za›o eniach spe›niaj cych postulowane kryteria zadowalaj cej (przyzwoitej) regulacji. Zwraca uwag istnienie obok siebie wielu ró nych uregulowa normuj cych oddzielnie dla poszczególnych grup zawodowych i cz sto w bezzasadnie odmienny sposób aspekty temporalne dokonywania funkcjonalnie to samych czynno ci lubowania oraz skutki odmowy dope›nienia tego aktu. W tym drugim przypadku przepisy albo w ogóle nie normuj konsekwencji odmowy z›o enia lubowania, pozostawiaj c interpretacj zaistnia›ej sytuacji doktrynie i orzecznictwu, albo te przewiduj sankcje mieszcz ce si w ró nych re imach szeroko rozumianej odpowiedzialno ci (niewa no czynno ci zatrudnienia, zwolnienie ze s›u by, wyga ni cie stosunku pracy, przyj cie fikcji zrzeczenia si stanowiska). Takie uj cie sankcji stawia zainteresowanych w ró nych, cz sto bezzasadnie nierównych sytuacjach procesowych zwi zanych z dochodzeniem ewentualnych roszcze . Tylko w pewnej cz ci wskazan ró norodno mo na t›umaczy ró nym czasem uchwalania poszczególnych ustaw i przedmiotowymi odr bno ciami zwi zanymi z wykonywaniem poszczególnych zawodów.

Przypisy /Notes

[1] Por. odpowiednio: art. 66 ustawy z 27 lipca 2001 r. „ Prawo o ustroju s dów powszechnych (DzU z 2020 r. poz. 365), art. 34 ustawy z 8 grudnia 2017 r. o S dzie Najwy szym (DzU z 2019 r. poz. 825), art. 4 ust. 1 ustawy z 30 listopada 2016 r. o statusie s dziów Trybuna›u Konstytucyjnego (DzU z 2018 r. poz. 1422), art. 92 § 1 ustawy z 28 stycznia 2016 r. „ Prawo o Prokuraturze (DzU z 2019 r. poz. 740), art. 18 ust. 1 ustawy z 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorz dowych (DzU z 2019 r. poz. 1282), art. 50 ust. 1 i 2 ustawy z 21 listopada 2008 r. o S›u bie Cywilnej (DzU z 2020 r. poz. 265), art. 56 ustawy o Prokuratorii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej (DzU z 2020 r. poz. 762), art. 6 ustawy z 27 lipca 2001 r. o kuratorach s dowych (DzU z 2020 r. poz. 167), art. 70 ust. 1 i 1a ustawy z 23 grudnia 1994 r. o Najwy szej Izbie Kontroli (DzU z 2020 r. poz. 1200), art. 43 ust. 1 ustawy z 14 kwietnia 2007 r. o Pa stwowej Inspekcji Pracy (DzU z 2019 r. poz. 1251), art. 268 ust. 4, 6 ustawy z 30 czerwca 2000 r. Prawo w›asno ci przemys›owej (DzU z 2020 r. poz. 286), art. 15 ustawy z 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela (DzU z 2019 r. poz. 2215), art. 26 ustawy z 29 sierpnia 1997 r. o stra ach gminnych (DzU z 2019 r. poz. 1795).

[2] Por. odpowiednio: art. 27 ustawy z 6 kwietnia 1990 r. o Policji (DzU z 2020 r. poz. 360), art. 30 ustawy z 24 sierpnia 1991 r. o Pa stwowej Stra y Po arnej (DzU z 2020 r. poz. 1123), art. 33 ustawy z 12 pa dziernika 1990 r. o Stra y Granicznej (DzU z 2020 r. poz. 305), art. 41 ustawy z 9 kwietnia 2010 r. o S›u bie Wi ziennej (DzU z 2012 r. poz. 848), art. 159 ustawy z 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (D zU z 2020 r. poz. 505), art. 51 ustawy z 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym (DzU z 2019 r. poz. 1921), art. 6 ustawy z 9 czerwca 2006 r. o s›u bie funkcjonariuszy S›u by Kontrwywiadu Wojskowego oraz S›u by Wywiadu Wojskowego (DzU z 2020 r. poz. 1221), art. 74 ustawy z 8 grudnia 2017 r. o S›u bie Ochrony Pa stwa (DzU z 2020 r. poz. 384), art. 20 ustawy z 26 stycznia 2018 r. o Stra y Marsza›kowskiej (DzU z 2019 r. poz. 1940).

[3] DzU z 2019 r. poz. 2325.

[4] Por. § 4 ust. 1 rozporz dzenia Ministra Spraw Wewn trznych i Administracji z 19 wrze nia 2001 r. w sprawie ceremonia›u sk›adania lu bowania przez stra aków Pa stwowej Stra y Po arnej, DzU nr 114, poz. 1227.

[5] DzU z 2018 r. poz. 2369.

[6] Por. uzasadnienie do ustawy z 9 kwietnia 2010 r. o S›u bie Wi ziennej. http://www.sejm.gov.pl (06.11.2020).

[7] Rozporz dzenie Prezesa Rady Ministrów z 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej" (DzU z 2016 r. poz. 283 ze zm.)

Bibliografia /References

Adamiak, B. i Borkowski, J. (2003). Post powanie administracyjne i s dowoadministracyjne. Warszawa.

Duda, M. i Jó wiak, S. (2014). Sposoby sk›adania przysi gi w pa stwie zakonu krzy ackiego w Prusach w pó nym redniowieczu „ zarys problematyki. Zapiski Historyczne. LXXIX (1) www.zapiskihistoryczne.pl (6 XI 2020).

Grze ków, M. (2020). Nawi zywanie stosunków zatrudnienia w s›u bach zmilitaryzowanych. Warszawa.

Kuczy ski, T. (2019). W: J. Korczak i K. Sobieralski (red.), Mianowanie urz dników s›u by cywilnej. Jednostka wobec w›adczej ingerencji organów pa stwa. Ksi ga jubileuszowa dedykowana Profesor Barbarze Adamiak. Wroc›aw.

Kuczy ski, T. i Mazurczak-Jasi ska, E. (2015). Administracyjnoprawne zatrudnienie niepracownicze. W: K. W. Baran (red.), System prawa pracy. Tom VII. Zatrudnienie niepracownicze. Warszawa.

Maciaszek, P. (2018). Znaczenie zawarcia w rocie lubowania niektórych funkcjonariuszy publicznych s›ów „Tak mi dopomó Bóg" w prawie polskim i prawie kanonicznym. Przegl d Sejmowy, (2).

Maro , G. (2012). Instytucja przysi gi prezydenta w polskim porz dku prawnym. Przegl d Prawa Konstytucyjnego, (2).

Maro , G. (2019). Instytucja lubowania prokuratorskiego w polskim porz dku prawnym. Prokuratura i Prawo, (11), Legalis.

Soba ski, R. (2011). Zawód prawnika jako professio. Palestra, (7…8).

Sypniewski, Z. (1977). Obowi zki pracowników podlegaj cych przepisom szczególnym. Ruch Prawniczy, Ekonomiczny i Socjologiczny, (1).

Szymczak, M. (red). (1981). S›ownik j zyka polskiego. Tom III. Warszawa.

Wiencierz, P. (2017). Iuramentum na inauguracj w›adzy królewskiej w mie cie redniowiecznym. Przyk›ad Krakowa. Czasopismo Prawno-Historyczne, LXIX (2).

Ziembi ski, Z. (1980). Problemy podstawowe prawoznawstwa. Warszawa.

Prof. dr hab. Tadeusz Kuczy ski, profesor nauk prawnych, kierownik Zak›adu Prawa Pracy na Wydziale Prawa, Administracji i Ekonomii Uniwersytetu Wroc›awskiego. Autor i wspó›autor wielu opracowa naukowych z zakresu prawa pracy (np. w kwestii twórczo ci intelektualnej pracowników, konkurencji i nieuczciwej konkurencji w prawie pracy) i prawa stosunków s›u bowych (sprawy dotycz ce zatrudnienia mianowanych pracowników s›u b pa stwowych, o›nierzy zawodowych i funkcjonariuszy s›u b zmilitaryzowanych).

Prof. dr hab. Tadeusz Kuczy ski, professor of law, head of the Labour Law Department at the Faculty of Law, Administration and Economics of the University of Wroc›aw. Author and co-author of many scientific studies in the field of labour law (e.g. regarding intellectual creativity of employees, competition and unfair competition in labour law) and service relationships (matters concerning the employment of appointed employees of state services, professional soldiers and officers of militarised services).